

شانۆنامەى

سپىمەند، سپامەند

قوتبەددىن سادقى

وەرگېرانى

حامد كۆنەپۇشى

شانۆنامە يەك لەسەر بنەماي بەيتى «شېخ مەند و شېخ رەش»

كە سېتتېيە كان:

مېديا بەگ

خەسرەو

ئىبن عوبەيد

ئۆتمېش

خدر

ئىلياس

مەند

مانووشاك

شوانى پېر

شوانى گەنج

حەمزە بەگ

ئىبرايم بەگ

شەمسى تەورېزى

پياوانى گوندى «ماوہ لۆ»

پياوانى دۆلى «پەموو»

ژنانى ھۆز

پياوانى ھۆز

(دیوه خانیکى گه وره یه له باخیکى سپیدا، که له په مووچار ده چیت، تاشه به ردیکى سپى و سپیداریکى بهرز و نه فسووناوى. دهنگى له ناکاوى دههؤله گه وره کان بیدهنگى باخ ده شله ژینیت. سى سوارچاک، به رینوینى خدر و ئیلیاسه وه، که وتوونه ته پیش ده یان پیاوى شه رکهر و به پرتا و خو ده گه یه نن. میدیا به گ شله ژاو و په شوکا و به پیریا نه وه ده چیت و له نیوان چه پله و گورانیدا، به ریزه وه له ژوره وهى کوړ دایانده نیت. خزمه تکار به په له و فرکه میوه دین و شه ربته ده گپرن.

زور ناخایه نیت که شیخ مهندي لاه به پرتا و ده گاته به ره وه؛ سهر سوپما و له وه موو سوار و نه سپ و بانگ و نه وایه، خدر و ئیلیاس له ژیر چاوه وه ناگایان لیه تی)

مهنده: باباه!

میدیا به گ: نه مه ییش کوره که م، مهنده!

مهنده: ده لپن دلۆپیک ئاو له مالى میرووله دا لافاوه!

میدیا به گ: کی ده لپت ئیمه هه موومان میرووین؟

مهنده: دیوه خان شیواوه یان تو؟

میدیا به گ: هیچ کامیان. وهره. میوانمان هه یه. نه مه ییش مهندي کورم. وه جاخى بنه ماله و مانگی چوارده هؤز. له کوئی بووی؟

مهنده: له نیو دؤل. له لای په مووکاره کان. دهنگى سمکؤلان و حیلکه یی ئهم نه سپانه نه بوایه تا کوو شه و ده مامه وه.

میدیا به گ: نه وان چی؟

مهنده: ئیتر که س دهستی نه ده چووه کار.

میدیا به گ: نیگه رانی؟

مهنده: له پر گویم زرنگایه وه. دلّم داخوریا.

میدیا به گ: مه گهر تا ئیستا میوانت نه دیتووه؟

مەند: با. كۆرپىكى رەنگىنە! بەلام ئەم ھەموو ئەسپ و سوارەم و يېكرا نەدىتەبوو.

مىدىيا بەگ: وەرە پېشى! ھەرچەند كە ئاودىرى زەوىى دېمەكارىن و پانەمەرەكەيشمان كەمە، بەلام خۇ ھەزار نىين. تا خوا ھەز بكات ئەسپمان ھەيە. پياوھەكانىشمان زۆرن و بەجەرگ. خوانىشمان ھىچ كات بى نان نەبوو. ئىتر ترس و دلەپاوكىي چىتە؟

مەند: لە نىگا و جلو بەرگيان پا ديارە كە لە شوينىكى ترەو ھاتوون.

مىدىيا بەگ: واىە، راست دەكەى. دەى ئەو پياوانەى كە پىيان لەسەر دىدەمان ناو، بناسە: ئەم گەرەيە خەسرەو، لە پارسىيە رەسەنەكان. ئەم سەر كەردەيەيش ئىبن عوبەيدە لە دەسەلاتدارانى ئالان، كە ئىستا ئەمان پىي دەلپن جىبال. ئەم سەردارەيش ئۆتمىشە، خانىك لە خانەكانى سەلجوق.

مەند: بۇنى خىر نايىستم.

مىدىيا بەگ: تاكوو خىر بە چى بزانيٹ!

مەند: ئەگەر خىر بوایە لېرە نەدەبوون.

مىدىيا بەگ: راست دەكەى تۆ. باسى توورەيى و غەزەبى خودايە!

مەند: كام غەزەب؟

مىدىيا بەگ: دوژمنىكى گەرە كە ھىشتا نەمدىتوو. دەلپن ناوى مەغۇلە.

مەند: چ ناويك! نەمبىستوو.

مىدىيا بەگ: ھۆزىكى ياجووج و ماجووجى ترا! وا ديارە دوايىن ئاماژەى توورەيى خودان.

مەند: ئەم توورەيى بە گوناھى ئىمە و تىرەى ئىمەيە؟

مىدىيا بەگ: كى دەلپت؟

مەند: يان رەنگە لە ھەلە و پەلەى ھۆزە؟

مىدىيا بەگ: ئاوام گوتوو مەن؟

مەند: واتە نەپرسم؟

میدیا بهگ: بۆ ھېندە نینگە رانی؟

مەند: پیاوھەکانمان ماندوون، کارەكەیشیان دژوارە و زۆر.

میدیا بهگ: بەلام ئەم سى بەرپزە میوانن. ھاتوونەتە سەر خوانى ئیمە. داواى یارمەتى دەكەن.

مەند: وتم بۆچى ۋەكۆو چرای دز كز و بى گرن.

میدیا بهگ: ئیمە لەسەر رېگای سوپای مەغۆلین. دەبیت كەسپك بەر بەرەكانیپان بكات یان نە؟

مەند: كە وایە ھاتوون شووتیمان لەبن ھەنگەل بنین و شیرەمان بکەن، بۆچى ئیمە؟

میدیا بهگ: ھەموو لایپك!

مەند: واتە ۋەكۆو سوپای ئەسكەندەر قايم پاوھستین و بكوژرپین و ئەمانیش ھەروەھا

ئاسوودە؟

میدیا بهگ: مەغۆل كە بپت، گشتمان سەرو بەرى كاروانپكین. ئیتر جیگای من و تۆببەك

نامپنیت.

مەند: چرای كەس تا پۆژ ناگپت بابە! دیسان لەگەلپان نیو چاوانى یەكترمان دیتەو!

میدیا بهگ: باسى كەى دەكەیت؟

مەند: باشتر لە من دەزانیت كە لەبەر ئەمانە بوو شارەكانمان چۆل كرد و پوومان كرده دۆل و

چیا.

میدیا بهگ: دەنگت نزمتر كەو، ئەو بەسى رابردوو بەك ئەمپۆ!

مەند: پاش ئەو ئیتر بۆ ھەمیشە بووینە شوان و چپوار!

میدیا بهگ: لە ژیاندا، مرۆف جار ھەیە دوژمنى ھەیە و جاریش دۆست! جودا لەو ھەیش،

لەپیش میواندا دەنگ ھەلنابرن!

مەند: مەگەر دەنگم ھەلپریو؟

میدیا بهگ: تۆ گویت لە دەنگى خۆت نییە؟

مەند: با، جار و بار!

میدیا بەگ: باش دەزانیت رېزگرتن لە میوان بە مانای خو سووک کردن نییە!

مەند: دەزانم.

میدیا بەگ: ئیستا لێرە رامەووەستە! داس و گوریسەکەت هەلگرە و ئەم سێ ئەسپە کویتە ببە
بۆ لەوەر. بەستەزمان زۆریان برسێیە. رینگە یەکی زۆریان بربووە.

مەند: بەلام بابە-

میدیا بەگ: برۆ و لەسەر قسەم قسە مەکە! ئەسپ واتە سوار! سواریش میوانی ئەم مالهێه!
دابونەریتی باو و باپیرانمانت کە لە بیر نەچوووە تەوہ؟

مەند: دەمەوێ بلیم گزۆگیا هێندە-

میدیا بەگ: برۆ بۆ قەندیل. بنارەکانی ئەوێ پڕ لە لەوەرێ تازەییە.

مەند: مەگەر نازانیت لەوەر کەم بۆتەوہ و -

میدیا بەگ: وتم برۆ. دوینی خۆم بینیم. هەموو دنیايش مەگەرێ، قەندیل.

مەند: باشە، گەرەیی ھۆز تۆیت!

(میدیا بەگ دەگەرێتەوہ لای میوانەکان. مەند سێ ئەسپە کویت لە چیا و بناردا تاو دەدات.
ئەسپەکان سەرکێشانە دەبزوون و مەندیش لێھاتوووانە دەیانئاژوێ. پەوتەکەیان لە
سوورانەوہ یەکی ئەفسووناوی دەچیت کە تێیدا مەند و سێ ئەسپەکە لەنیو زریاندا پێ دەکەن.
ئاشکرا دیارە کە مەند نابەدڵ، لەوەرپینی ئەسپەکانی پێ خویش نییە. لە برووسکە و
ھەورە تریشقە یەکی دەنگ بەرزدا، کە زەوی و ئاسمان پوون دەکاتەوہ، مەند دەگەرێتەوہ بۆ
کۆرەکە ی باوکی)

میدیا بەگ: (بروا نەکردنی پێوہ دیارە) ئەسپەکان لەر بوون، لەرتر بوون. مەگەر نەتبردن بۆ
لەوەر؟

مەند: بردمن بابە. گویم لە فەرمانەکەت گرت. داس و گوریسم هەلگرت و بە تاو چووم بۆ ئەو
بنارەیی کە خۆت گوتت.

میدیا بهگ: ئەی بۆ ھېشتا برسین؟ سەیری پېستی ورگیان بکە بە ئېسکی پشتیانەو نووساوه!
مەند: ھەولەکانم بی سوود بوون! گژوگیای ئەوئی، لە ھەر چوار ھەزار جۆرەکە ی لە زیکی
خودادا بوون بابە! لەژێر برووسکە و ھەورەگرمەدا، پرچیان لە بای خودادا پەخشان کردبوو.

میدیا بهگ: گیا بۆ لەوەرە، برووسکە ی چی؟ پیاوانی ئەم ھۆزە لە با و برووسکە ناترسن.
ترسایت کە لە بادا بوەستیت یان سامی برووسکە گرتتی؟

مەند: سامی چی و ترسی چی؟! لەو بنارەدا جینگەیک بۆ وەستان نەبوو بابە! ھەرچیکم کرد
زەوی ملی بە سینگ و ھەوسار نەدا.

میدیا بهگ: بلی نەموست!

مەند: زەوی نەبوست! ئەگەر خۆت ھاوار و زەنای ئەو قیامەتە کەسکەت دەدیت، وات
نەدەگوت.

میدیا بهگ: ئیستا من چۆن وەلامی خەسرەو بدەمەو؟ ئەم کارە ی تۆی پی گران دەبیت. بی
سێ و دوو پیمان دەلێت بەدەنەریت!

مەند: بەدەنەریت نە تۆیت و نە من! بەدەنەریت ئەو کە لەبەر کردنەو ی کۆشکیک بۆ یاری
شیرینی، شارەکە ی کاول کردین و ھەزاران کەسی بی بەزەبیانە لەو ناوچە یە کۆچ پی کرد.

میدیا بهگ: پاوەستە بزائم! کێ ئەمانە ی پی گوتوویت؟

مەند: گشت کەسێک دەزانیت. ئیستا کەوتۆتە تەنگانە و ھەستاو ھاتوو تە ئێرە بۆ میوانی؟
ھاتوو دەستی دۆستیت بداتە دەست؟ ھاتوو یارمەتی گەرەک بیت لیت؟

میدیا بهگ: ئەو رووداو ە پابوردوو. زیندوو ی مەکەرەو.

مەند: بەلام لە بیر ی کەس نەچۆتەو!

میدیا بهگ: دەست ھەلگرە. ئەم رووداو ە ی سەردەمپکە کە ھېشتا تۆ لە دایک نەبوویت. لە
کیت بیستوو؟

مەند: خراپە کە ئاشنای پابوردوو؟ ژان و ئازاری ھۆزەکەم باش دەناسم.

میدیا بهگ: وتم کێ ئەمانە ی پی گوتوویت؟

مەند: نازانم. ئەم خاك و كۆپ و دار و درەختە. يان پەنگە ھۆزان و بەيت بېژىكى ئاوارە!
دەزانىت ئەم ولاتە ھۆزان و بەيت بېژى زۆرە! ھەر چۆنىك بېت نەينىيەكانى ولاتەكەم دەزانم.
گرىنگ نىيە لە كى، بەلام بىستوومە.

مىديا بەگ: ئىستا كاتى باس و دوان لەسەر نەينىيەكانى ھۆز و شىعر و بەيت و بەيت بېژ نىيە.
دەلېن سەدان ئەسپى ئەم سوارانە لە برسان تۆپيون! ئەم گزۇگىايانە چ نەينى و سوودىكى
تريان ھەيە جگە لەوھى كە دەبېت ئەم ئەسپە بەستەزمانانە زىندوو پابگن؟ نەكا نەينىيەكە
ھى تۆ بېت؟!

مەند: زۆر جارن بىستوومە كە وتووتە سەبوورى و بەپشوو بوون پازى گەورەى مانەوھى
مروڤقەكانە. بەلام نەمدىتووە كە نەسل و وەچەى ئىمەى وەكوو ئىوہ بەپشوو بن. پەنگە
نەينىيەكەى مەنىش ھەر ئەمە بېت.

مىديا بەگ: كورم! دەزانم تۆ گەورە و لېبوردەيت. بەلام پېويستە كە سەبوور و بەپشوويش
بېت. پازى گەورەى ژيان ھەر ئەمەيە! گزۇگىا نەينىيە لە كوئىدايە؟

مەند: بەلام من ئەمرو نەينىيەكانىم دىت بابە. لە برووسكە و باراندا.

مىديا بەگ: بېپرەوہ مەند! ئابروومان مەبە! برۆ داس و گورىسەكە ھەلگرە و بيانبە بۆ لەوہر.
ئەگەر پېر نەبوومايە، خۆم دەمبەردن. با لەلای دۆست و دوژمندا سەرشۆر نەبين! مەرگ لە
جنىوى دوژمن زۆر باشتەرە! رۆيشتىت؟

مەند: دەرۆم بابە!

(باوكى مەند جارېكى تر دەگەرپتەوہ لای سى ميوانەكەى و مەند ديسان بە سى ئەسپى
كوئتەوہ بۆ كۆپ و بنار. ئەم جار جوولەى سى ئەسپەكە بېجگە لە سەركيشانە بوون،
چاوپنۆكىشى پېوہ ديارە، بەلام لېھاتوويى مەندىش لە جارى پېشوو پتر. چەند برووسكە و
گزەبايەكى توند، رەوتى رېگەچوونى سى ئەسپەكە و مەندى سامناكتر كردوہ. زەوى و
ئاسمان، دەستيان داوہتە يەك بۆ ئەوہى ئەسپەكان لەو ھەموو گيا سەوز و مەستە بېبەش بن!
مەند ماندوو بە ئەسپە برسپىيەكانەوہ ديسان دەگەرپتەوہ كۆپى باوكى)

مىديا بەگ: مەگەر نەچوويت بۆ كۆپ؟

مەند: با!

میدیا بەگ: بەلام ئەم ئەسپانە هیلاک و برسین! برسیترن!

مەند: دەزانم.

میدیا بەگ: نەتەردن بۆ لەوەر؟

مەند: بردمن بابە. لە چوار لای بناری کێو، چەند جارەن تاوم دان. دەبوا بە چاوی خۆت
بەتدیوایە کە گزۆگیا چۆن لە ئەسپەکان سەرکێشتر بوون و لە بەرزایی کێو سەر بەرزتر، خۆیان
نادەنە بەر دانی هیچ ئەسپێکی بیگانە!

میدیا بەگ: چەند جار بلیم! باسی ئابرووی ھۆزەکەمان لە گۆرپیە! نەمگوت؟

مەند: گوتت و منیش لەسەر فەرمانی تۆ، لەسەر بالی با پۆیشتەم، پیم لەسەر ھەموو گابەردیک
نا و ھەموو بستە زەمینیکم خستە بەر چەپۆکان و زرمە ی سم و نالی ئەسپەکان.

میدیا بەگ: ئەنجام؟

مەند: لە گزەبای ئەم کێویدا، گزۆگیا مەستی زەوین. بابە شتیکم دیت کە تا ئەمپۆ نەمدیتبوو.
دیتم ئەوان سەما دەکەن. بە خواستی تۆ، بە خواستی من دەدەنە تریقە ی پیکەنین.

میدیا بەگ: تووشی وەھم بوویت پۆلە؛ گزۆگیا و سەما؟ گزۆگیا و پیکەنین؟

مەند: ھەرا و زەنا و تریقە ی پیکەنینیان لەم بای بەھارەدا نەبیست؟ لە ھەموو کێو و دۆلدا
دەنگی دەداپەو. و تەم پەنگە لەگەڵ گەرمی ھەوردا تاکوو ئێرە گەیشتیبت!

میدیا بەگ: پیم پامەبویرە! دەلیم پۆ ئەسپەکان بلەو پینە، دییت و چیرۆکم بۆ دەگپینتەو و
باسی ھەورەگرمە و زیکرەم بۆ دەکەیت! دەرویش ھەمووان بە ھاوپیازی خۆی دەبینیت! چون
خۆت دوو زیکر دەلپیتەو و دەزانیت کە درەخت و گیایش لە زیکردان؟

مەند: پراوا بەکە بابە، نە جیگە یەک بۆ داکوتانی ھەوسار ھەبوو و نە ھیزیک بۆ پراوستان لەو
بایەدا. زیکر و سەمای ئەوانیش چیرۆک نییە!

میدیا بەگ: من شەرمەزاری ئەم سنی پیاو، ئەم سنی میوانەم! ئیستا چ وەلامی ئیبن عوبەید
بەدەمەو، ئەو کابرا کەللەرەقە؟

مەند: دەپتت وەللامدەرەوہی ئیبن عوبەیدیش بېن؟ بۇ ھېندە نەرمی دەنوینیت و پاشەکشە دەکەیت بابە!

میدیا بەگ: چون لەسەر خوانی من دانیشتووہ! چاک دەزانم کہ ہیچکات پەيامی ئاشتیی پی نییە. بەلام ئیستە لەژیر بنمیچی مالهەمدایە و میوانی منە! لە کۆنەوہ گوتوویمانە پیاو میوان دینیت و ناپیاو سەرشۆری.

مەند: لە بیرتە تاقمەکە ی ئیبن عوبەید لە دەشتی شارەزور چییان لە ئیمە و لەو ھەموو ئن و مندالە کرد و لە بیرتە چون تەفروتوونا بووین؟ دەزانیت چەند ھەزار کەسی ھۆزەکیان پەو پی کرد بۇ بیابانە وشک و بیئاوہکان؟ مەلئ کہ لە بیرم نییە چییان لەو ھەموو مال و باخە کرد!

میدیا بەگ: لە بیرمە. بەلام ئەمەیش دەزانم کہ مرۆف کاتیک کہ تەنیایە ئاسان ھەلدەچیت، کەچی کاتیک کہ لەنیو کۆمەلدا، ئاسانتر خۆی دەسپیریتە دەستی چارەنووس! وا بزائم لە بیرت چووہ کہ من بەرپرسی ئەم کۆمەلە خەلکەم!

مەند: ھیشتا ژمارەیت لە بیر ماوہ کہ ئەمانە چەند ھەزار کەسیان زیندەبەچال کرد؟

میدیا بەگ: ئەوہی کہ تۆ بە گوئی بیستووہ تە من بە چاوی خۆم دیتووہ!

مەند: من نەمدیتووہ. بەلام ئەو ئاوارە، ئەو ھاوړی بەیت بیژەم دەیگوت لە ژماردن نایەن، زۆر زیاتر لە ژمارەن!

میدیا بەگ: بەیتی تالی دوینی زیندوو مەکەوہ. دیتت کہ دەوران وەرسووړا و ئیستا ئەو شەرمەزار ھاتووہ بۇ ئیرە. لەسەر بەرہی من و لەژیر بنمیچیکدا کہ ھی منە! و لە پیی خوانی مندا دانیشتووہ! دەتەوینت منیش وەکوو ئەو بم؟

مەند: بۇ تۆ نازانم بابە. بەلام من نە دەتوانم ببوورم و نە دەتوانم لە بیر بکەم!

میدیا بەگ: تیدەگەم. بەلام ھەندئ جار نەرم و نیانی پیویستە. بیجگە لەوہ، ئەم جارە پەوشەکە کەمپک جیاوازە. ئیستا دوژمنیک بە گەرہی مەغۆل ھاتۆتە سەر ریگەمان! قسەم لە عەرزمەدە مەند!

مەند: نازانم بۇ بەلام تالايى ژيان فيرى كر دووم كه له م دنيايه دا هيچ شتيك عادلانه نيه و هيچكات له سهر زهويدا عدالته نه بووه و ناپيت.

ميديا بهگ: گوريسه كهت هه لگره و ئەسپه كان به بۇ له وەر! من هيچ شتيك به به ها و نه ريته كان ناگورمه وه. تا ئيستا ته نيا ئەم نه ريتانه زيندوو پايانگرتووين! سپاردنى ئەم ئەسپانه به تۆ به شتيك له قامووسى هۆزه و كه وايه كه به به رى تۆ دووراوه مەند! ئەمە دوايين جاره كه داوات لى ده كه م!

مەند: گه و ره هه ر تۆيت. هه رچيک كه تۆ به ته و ئيت بابە! هه رچيک كه نه ريت بلپت!

(مەند جارايكى تر و به نابه دلييه وه سى ئەسپى كوئيت به ره وتيكي تونده وه، ده جوولپنيت و له كه شيكى پر له دوو كه ل و ئاگر دا روو ده كاته چيا. غارى ئەسپه كان چوارنالە نيه، پتر له هه لپه ركييه كى كه و نارا ده چيپت كه مروف له رۆژگاراني كۇندا بۇ په يوه ندى له گه ل ئيزه داندا ده يكرد. له گه ل جووله ي ئەواندا هه موو شتيك، ده كه ويته بزووتن. ئاشكرايه كه دار و به رد و با و برووسك پيش به له وه ريان ده گرن. له كوئاييدا مەند كفت و ماندوو، به سى ئەسپى له پى كه وتوو، شپرز و شله ژاوتر له جارى پيشوو ده گه رپته وه لاي باوكى. توورپه يى و سه رسورمانى باوكى له هه موو جارايك زياتره)

ميديا بهگ: هيچ مه لى. ده زانم. هه موو بيانوو هه كانتم له به ره. ئيتر پروا ناكه م ئەگه ر بلپت گزوكيا خه ريكي سه ما بوون، ئاگرى ئاسمان نه يه پيشت، با به توندى هه ليكرد، زهوى مى له به داکوتانى سينگ و هه وسار نه ده دا يان گيا سه ركيشيبى ده كرد!

مەند: به لام ئەمانه ي كه تۆ گوتت هه مووى راستن بابە!

ميديا بهگ: باش ده زانم كه ئەگه ر بتويستايه، هه موو شتيك ده كرا. له بيرم نيه له مندالييه وه له شتيكدا سه ركه وتوو نه بووييت. هه ر له كاتى مندالييه وه هه رچيكت ويستيبت به خواست و پاكيى رۆحت وه ده ستت هيناوه. ئەم جاره يش خۆت نه تويستوو. خه مى ئەوه يشت نيه كه ئابرووى من و هۆزه كه ي تۆ به نده به له وه رپينى ئەم سى ئەسپه كوئته و رپزگرتن له م سى گه و ره پياوه وه.

مەند: وا نازانيت رپزيكى له راده به دهرت لى گرتوون؟

میدیا بهگ: بی دهنگ به! جه سارهت و پرووه لماران ئیتر بهسه! داخستنی ده می خه سره وهی له خوڤایی ئاسان بوو، بیدهنگ کردنی ئیبن عوبهیدی که لله پره قیش زوری پی نه چوو، ئیستا دامام چۆن وهلامی ئەم ئۆتمیشه بی میشکه بدهمه وه؟

مه‌ند: جار پیکیش بلێ نه!

میدیا بهگ: ماسی فییری مه له ده کهیت؟ بهلام تۆ ده لییت په یمان بشکینم؟

مه‌ند: مه‌گه‌ر کاتیک عیلى سه‌لجووق به‌تیکرا پانه مه‌په‌که‌یان تالان کردین، هه‌ر برۆایان به‌ په‌یمان هه‌بوو تا کوو بیشکینن؟

میدیا بهگ: ئەوان په‌یمانیاں شکاندوو، منیش بیشکینم؟ جا ئەوسا جیاوازیمان چیه؟

مه‌ند: ئەه‌ی که‌ی ده‌بی‌ت بزانی که‌ کاره‌که‌یان نابه‌جی و هه‌له‌ بووه؟

میدیا بهگ: کاتی ئەوه‌یش هه‌ر دیت.

مه‌ند: ئەم دلنه‌وا یه‌ ساده‌یه‌ نایته‌وه‌ به‌ می‌گه‌له‌ به‌ تالانچوو هه‌ی ئیمه‌!

میدیا بهگ: تۆ گرت لی ده‌باریت و ته‌نیا که‌ف و کولی گه‌نجیتی ده‌ناسیت، هه‌یچ نازانیت!

مه‌ند: چی نازانم؟ به‌ تالان چوونی پانه‌که‌مان؟

میدیا بهگ: ئەوان تالانچین، راسته‌! هه‌موو ته‌مه‌نیاں هه‌ر تالانچی بوون! به‌لام ئەو جاره‌ هه‌له‌ی خو‌مان بوو که‌ پانه‌که‌مان نارده‌ ئەو دیوی سنوور، بۆ هه‌ریمی ده‌سه‌لاتی ئەوان.

مه‌ند: هه‌له‌ی ئیمه‌؟

میدیا بهگ: به‌لی. ئەو ساله‌ له‌ مه‌له‌ندی ئیمه‌دا نه‌ به‌فر بوو و نه‌ باران. ئیتر له‌ لای ئیمه‌ گزۆگیا سه‌وز نه‌بوون. به‌لام له‌ لای ئەوان تا حه‌ز بکه‌یت به‌فر و باران بارى. گیا و گول له‌وی سه‌ری پیوه‌ نابوو و تا به‌ر ئەژنۆ هه‌لچوبوو.

مه‌ند: نه‌هاته‌سال بوو؟

میدیا بهگ: چ نه‌هاته‌سالی‌ک. ناچار پاره‌مان دا و نیوه‌ی پانه‌که‌مان نارده‌ دیوی ئەوان. ئەوانیش له‌به‌رانبه‌ردا په‌نجا سه‌رباز و چه‌که‌کانیاں به‌ بارمته‌ نارده‌ ئەم به‌ر. هه‌موو پۆژیک پان

دۆرۈپۈشت و شەو دەگەرپايەو. وردە وردە متمانەمان پىي كىردن و بەتپىكرا پانەكەمان ناردە ئەو دىو.

مەند: بە پاورووت چ سامانىكىيان پىكەو نە.

مىدىيا بەگ: ھەموو شتىك كاتىك شىوا كە سوپا گەورەكەيان پىي كەوتە ئەو ناو، كە پروات لە شوپىنىك شەرپ بكات و چ تالانىيەك بەلاشتر و پىي خاوەنتر لە پانەكەي مە؟ تاوانى خۆمان بوو و سزاكەيشيمان چىشت.

مەند: كە واپە بە بۆنى كەبابەو ھاتىن و نەمانزانى كەر داخ ئەكەن! ئەگەر پەوشتيان ئەمەيە، كەي جىي گازندە و گلەي دەمىنىت؟

مىدىيا بەگ: گلەيەك ئەگەر ھەبىت لەپىشدا لە تۆيە. ئاكار و پەوشتمان وەك يەك نىيە. تۆيش بى گوپىت. كەي بە گوپت كىردووم كە ئىستا بىكەيت؟ تۆ جىھانى خۆت ھەيە و من جىھانى خۆم! تۆ پىگاي خۆت گرتۆتە بەر و منىش پىگەي خۆم!

مەند: لۆمە دەكەيت؟

مىدىيا بەگ: لۆمە كە نا. بەلام لە كوئى ملت داو ھە خواستى من يان لە كوئى ھاوپىم بوويت؟ كامە كات و سات لەگەلم ھاودل و ھاوزمان بوويت؟ بىژە!

مەند: مەترسىنە بابە! من ھەر لە مندالىيەو ھەموو جىھانم لە ناوى تۆدا چىر كىردووتەو. بەلام كە بالام كىرد و گەورەتر بووم، دىتم سەرم لى شىواو. سەيرم كىرد - پاست دەكەيت - من قسە و ھەلسوكەوتى خۆمم ھەيە و ئەتۆيش ھى خۆت. سەيرم كىرد خودا عەشقى خولقاندوو و ئەمنىش عەشقى تۆ. وردە وردە زانىم كە لىنىك كەوتۆتە نىوان ئىمە و وەچەي ئىو كە ھىچ شتىك پىي ناكاتەو! ئىستەيش دلم گىراو، بلى چى بكەم كە پىگاكانمان يەك بگرنەو؟

مىدىيا بەگ: ئەگەر ئەھلت يار دەبىت، ئەوسا كارت سوار دەبىت. ديارە كە تۆيش نەبەدلىت و مەيلت نىيە. خۆيشت نازانىت چىت دەوئ.

مەند: دوارپۆژىكى باش، بى سووكايەتى!

مىدىيا بەگ: بەم ھەلسەوكەوتەو؟ دەترسم ئەم گىرە زۆرەت زوو دامركىتەو.

مەند: جارى پەفتارىكى باشتر لەمە شك نابەم.

میدیا بەگ: تۆ لە ھەموو دنیا لەلام خۆشەویستتەری. بەلام من ئاوم و تۆ ئاگر نامەوێ لەمە زیاتر پێکدا ھەلپژێین. بەر لەو ھە زەمانە ی بێرەحم بە گژ یە کماندا بدا و دەم دە جەرگی یە کتر بنیین، باشتەر یە کیکمان لێرە بمینیتەو ھە و ئەوی تر بپروات. ئەو ھەیش کە دەپروات منم.

مەند: بۆچی تۆ؟

میدیا بەگ: ئەم ھۆزە و ئەم دیو خانە نابێت بەبێ گەرە بمینیتەو ھە. ئەتۆ کانی بە، منیش جۆگە. تۆ دانیشە و ئەم دەپۆم.

مەند: مەحالە! ئەمە پەسم و نەریتی ئیمە نەبوو بەبە! راستە کە دەبیت وەکوو دوو لقی دارپک لێک جیا ببینەو ھە، بەلام قەت نەمبیسوو ھە کە باوکپک لەبەر کوپی ھەستی، سەری خۆی ھەلگرت و بە دەشت و دەردا بدات؛ و کورە کەیشی دلخۆش و بێخەم لەنیو ھۆزدا خۆی لێ پان بکاتەو ھە و پالی لێ بداتەو ھە! نە، تۆ دانیشە، ئەم دەپۆم.

میدیا بەگ: بەلام من تەمەنم گەیشوو ھە تە شەست و سێ و کاتی چوونمە. تا ئیستا دیتوو تە دوو پانەمەپی گەرە لە دۆلێکدا پیکەو ھە بیانکریت؟ یان دوو دەرویش لەسەر بەرما لێک پیکەو ھە نوێژ بکەن؟ ئەو پانە کە دۆلە کە و ئەو دەرویشە کە بەرما لێ کە جی دەھیلێت، منم. زۆری نەماو ھە بۆ کوچی یە کجاریم. باشتەر تۆ کانی بیت و منیش جۆگە!

مەند: دەزانم من ئاگرم، دەسووتینم و تۆیش ئاوی، دادەمرکینیت. دەیشزانیت کە حورمەتی ھۆز و پەنجی ئەم خاکە تۆیت! من ھەرچەند پێشی خۆم نادەم دەستی کەس بەلام بەم تەمەنەو دەزانم کە ھیشتا کرچ و کالم و دەبیت پێبگەم. لەم چواردە بەھارە تەمەنمدا، ھەرگیز نەمبیسوو ھە دوو شیرێ بەھیز لە بێشە یە کدا پیکەو ھە لکەن یان دوو شای بەدەسەلات پال بە یەک تەختەو ھە بدن. ئەو شیرە کە بێشە و ئەو شایە کە تەخت جی دەھیلێت منم. ئەتۆ کانی، ئەم جۆمە: تۆ دانیشە، من دەپۆم.

میدیا بەگ: گوێ بگرە! پیاو کە پیر بوو-

مەند: تۆ لێرە بمینەو ھە، من دەپۆم. تا ھەموو جیھانیش نەگەریم، داناسە کەنم.

میدیا بەگ: کورم، پیاوی مەیدان-

مەند: ئیتر ھێچ مەلێ. ھەوساری ئەسپەکان بگرە. من بەر لە ئیستا، گۆچان و کەوا و کەشکۆلە کەم ھەلگرتوو ھە.

میدیا بهگ: راوهسته-

مهند: کۆسپ مه نى بهر رېگام. رۆيشتنم بۆ پيگه يشتنم پيويسته. ده بيت برۆم

میدیا بهگ: بمينه وه.

مهند: مه ترسه. هه وئ مه ده په شيمانم بکه يته وه. هه موو جيهانم له پيشه بابە!

میدیا بهگ: ئەلیم بوهسته!

مهند: نامه وئى کۆتى هيج شتيك له ملامدا بيت كه رۆژيک بيمه کۆيلهى! وا هات و جار يکى تر

يه کترمان ديته وه.

(ده رواته ده)

میدیا بهگ: بگه رپوه، هه رچيک تۆ بتهه ويئت، وه ها ده بيت. پيکه وه ده سازين. ده ليم بگه رپوه.

چهند سوار بين. ئەسپ بين. زوو. بيگه رپينه وه! ژنه كه له كوئى؟ مانووشاك! وه ره و پيشى پى

بگه!

(چهند سوار و مانووشاك، دايكى مهند، سه رسام دينه ژووره وه)

مانووشاك: ديسان دهنگه به رزه كه ت هه موومانى گيرۆده كرد!

میدیا بهگ: مه گه ر ميه ر و سۆزى دايكىت كار يک بکات. بيگه رپينه وه. گوئى له قسه ي من

نه گرت. ده سه لاتی باوک بى ناکام بوو. بى ناکامه.

مانووشاك: چيت گوت پيى؟ بۆ كوئى رۆيشت؟ مهند! مهند!

میدیا بهگ: به ره و شار چوو. له و به ره وه. هه موو ئەسپه كان زين بکن. زوو!

مانووشاك: پيويست ناکات. ئەمه کارى منه نه ک ئەسپ و سوار. مهند!

میدیا بهگ: زوو بکه ژنه كه!

مانووشاك: مه ترسه. مهند ئاشت ده كه مه وه. رپگه كه ي ده زانم. مهند!

تاويک خافل بم رپگه كه م سه د سال دوور ده كه يته وه. پياويت ئيترا!

مەند! مەند! مەند! ئەو ھات. تۆ بېرۆ. ھەموو بېرۆن.

(مىدىيا بەگ و ئەوانى تر دەپۆنە دەر. مەند دېتە ژوورەوہ)

مانووشاک: دەمزانى نە-م پى نالېيت.

مەند: لە بىرم چوو مائاوايىت لى بکەم.

مانووشاک: بە شېنەيى بۆ کوڭ دەچوويت؟

مەند: بۆ شوڭيىک کە شابالەکانم ھەلنەپاچن.

مانووشاک: دەتويست لېرە بېرۆيت؟

مەند: ئەگەر نەپۆم ژيانم مردنېكى پۆژانە و گيان کەنشتيکى دريژخايەنە. لېرە دەپزېم.

مانووشاک: بۆچى؟

مەند: خۆت فېرت کردووم کارىگەرترين چەكى ئېمە نزا و پارانەوہى بېدەنگە و نارەزايەتېي

کەسانى ترگەرەترين سەرچاوەى فېربوونمانە! وا نېيە؟

مانووشاک: قەبوول. بەلام من و باوکت تەنيا تۆمان ھەيە. بېرپەرى پشت و عاساي دەستمان

ھەر تۆيت. مەرۆ. ئەگەر بېرۆيت ھەم سەرى ئەو شۆر دەکەيت و ھەم دلې من دەشکېنيت.

مەند: دەزانم. فېرت کردووم کە دەبېت ھەمووانت خۆش بويت. بەلام پېگاي من و باوکم لېک

جودايە. ئاکار و رەوشتمان جياوازە. بېجگە لەوہ، من ھېشتا جىھانم نەديتووە و وا دەزانم بۆ

تېگەيشتن لە باوکم، يان قەناعەت پى ھېنانى، دەبېت لەپېشدا ھەموو جىھان بگەرپېم.

مانووشاک: خۆشويستن و عەشق بە دايک و باوکه کە سەرچاوەى چاکە و ئاکارى باشە نەک

ديتنى ھەموو دنيا.

مەند: بەلام ئەم خۆشويستنه ئەگەر زانايى و شاديى تېدا نەبېت، بى سوودە.

مانووشاک: وا مەزانە چون سميلت خەتى داوہ، و تارادەيەک عەقلې کەسک و سوورت پەيدا

کردووە، ئيتەر ھەموو شتيک دەزانيت و دەتوانيت لاسايى عاقلەکان بکەيتەوہ! دەزانيت

خۆشويستنى دايک و باوک يانى چى؟

مەند: ئەمە چاك دەزانم. شتېك كە نايزانم ئەوئەبە كە بۆچى و تا كەى دەبېت عەقل لە بەرپېى
عەشق و سۆزدا سەر بېردرېت؟

مانووشاك: ئەم پرسیارە ھى كاتېكە كە لە مانای عەشق تېگەبېشتبېت.

مەند: ئەمە عەشق نېبە داىبە، جۆرېك لە خۆبەخاوەنزانېنە.

مانووشاك: بەخاوەنزانېن؟ من داىكى تۆم. گۆشت و خوېنى تۆ ھى منە!

ھەر لەو كاتەوہ كە ساوا بووېت، ھەموو پۆژېك ھەزار ھىوام ھەبووہ و ھەر ھەزارەكەبېشى
ھەر تۆ بووېت، ھەر تۆبېت!

مەند: وەك ھەموو داىكەكان! بەلام ئەگەر بېش بە نوېخوازى و تېكۆشان بىان ئازادى و
بزووتنم بگېرېت، ئەوہ ئېتر عەشق نېبە. دەسەلاتخوازېبە. چون تەنبا خوشى و
بەخاوەنبوونى لاىبەنېكى تېداىبە، بەبى ئەوہى پرسورا بە لاىبەنەكەى تر كرابېت.

مانووشاك: ھېندە وشە لە پال يەك رېز مەكە. قسەكانت وەكوو خەتى جنۆكە شپرزى و كەس
لېى تېناگات.

عەقلىت نووستووہ، دەنگى ترپەى دلى داىكت نابېستېت!

مەند: بەئاگام و دەبېستم. سالانېكە كە خەوم لى زراوہ. دەلېن ئەوانەى كە كەمتر دەنوون،
شتى زۆرتريان لە ژيان دەوېت. سالانېكە كە درەنگتر لە ھەمووان دەنووم. بەلام ھېشتا نازانم
چېم لە ژيان دەوېت. ھەر بۆبە لېرە دەرۆم!

مانووشاك: ئەگەر برۆبېت شېرەكەمت حەلال ناكەم.

مەند: دەمزانى. رېى تى دەچوو. بەلام ئەم ھەستى گوناھەى كە ئېستا لە مندا دروستت كرد،
ترۆپكى دەسەلاتخوازېتە داىبە!

مانووشاك: دېسان ئەم وشە نەفرەتېبەى ھېناىبەوہ سەرزارا!

مەند: پېم بلې چېم كردووہ بېجگە لەوہى كە دەمەوېت نەختېك بسوورپېمەوہ و تۆزېك بە
جېھاندا بگەرپېم؟ ھەر كە كەمېك فام و ئاوہزېشم پەيدا كرد، زوو دەگەرپېمەوہ. ھا؟ كوېى ئەم
كارە خراپە؟ كوېى گوناھە؟

مانووشاك: جيهانى دەرەوۋە ناپاڪە وەكوو پەلەخوۋىنى مانگانەى ژن! ئەگەر برۆيت، كارەكەت نەشياو و ناشيرينە. سينگت لى دەكوتەم و نەفرينت دەكەم. بە ھەر دىنپىكىش لېكى بدەيتەوۋە، بە تووك و نزاى من دەپۆيتە دۆزەخ.

مەند: نەفرين بۇچى داىە؟ كى گوتوويە ئەم جيهانە تەنيا تىكەل بە شتى ناپاك و ناشيرينە؟ تەژى شتى چاك و تازەيشە، كە لە جىيى خوۋيدا مرؤف پىدەگەيەنيت.

مانووشاك: بەلام بزانه كۆتايى ئەم رېڭايە بەدبەختىيە نەك بەختيارى. مەرؤ. با نەفرينت نەكەم. بە تەنيا جىمان مەھىلە.

مەند: ئارام بە! سەفەرېكى كورتە. ئەوۋەيش بزانه كە دەمەوۋيت بەختيارى لە نيو رېگە و لە كاتى سەفەردا بدۆزمەوۋە نەك لە كۆتايىەكەيدا. پىش ھەموو شتىك بىدەنگىيەكم پىويستە.

مانووشاك: قسەى خۆمم كرد. ئىستا كە قسە قسەى خۆتە، برؤ! ھىوادارم خىر نەيىتە رېت! ھەى لارەمل و دەستەوئەژنۆ بيت!

مەند: دەست ھەلگەرە و دۇعاى شەرم لى مەكە. با منىش گەنجىتى نەكەم و نەيىبىيەكەت نەدركىنم.

مانووشاك: كامە نەيىنى نارەسەن؟ فېرى بوختانىش بوويت؟

مەند: نەيىبىيەك كە دەتوانىت بۇ ھەمىشە حورمەتى دايكىتتيت بشكىنيت!

مانووشاك: ئىستە بەرؤكم دەگرىت و بە گژمدا دەچىتەوۋە ئەى گوناھكار؟

مەند: گوناھكار تۆيت يان من؟

مانووشاك: دەمت دابخە كورپىژگەى نەزان! من لە كانى پاكترم.

مەند: پاكتر بوويت.

مانووشاك: ھەوت قورئان لە بەبىندا بيت! نىم؟ ئىتر نىم؟

مەند: تۆ ئەو رۆژە ناپاك بوويت كە منت بوو.

مانووشاك: شەرم ناولە بە تاقەوۋە و ئاوت لە ئاوەرپۆ برىوۋە. ئەم ھەلىت و پەلىتە چىيە دەيلىيت؟

مەند: ئەگەر پاك بووايەيت لەبەر داوايەكى جەستە منت نەدەبوو، منت نەدەھيئاپە ئەم دنيايە و گيانی منت گيرۆدەي ئەم گشت ئازارە نەدەکرد.

مانووشاك: مار كە پير بېت مندالېش دەيكاتە قامچي دەستی. يانی چي تۆم نەدەبوو؟

مەند: ھەر لەو كاتەوہ كە لە تافی كچينيدا بەنھيني لەسەر كانی چاوت بە باوكم دەكەوت، ئەو كاتەي كە لە شايی و زەماوہنددا لەگەلې چاواچاوانيت دەکرد، يان ئەو كاتەي كە سيويكي سووری پي دەدايت و پرچی دەسپاردیتە دەستی با! يان كاتيک كە گولەگەنم يان گوليكي پي پيشكەش دەكردیت و نيگات لە نيگايدا رادەوہستا، يان ھەر جارەو كە لە رېگەكەيدا غونچەيەكى ناز و خوڤشەويستيت بۆ دەپرژاند، گوناھ لە دەروونتدا گەورە دەبوو و من، كە لە تويزە شاراوہكانی لەشتدا نووستبووم ئەم گوناھەم بە ئيش و ئازارەوہ لە گيانی خوڤدا كۆ دەكردەوہ! پۆحى من ھەوت سالی پەبەق چاوديري غەمگيني شادی، شادبەزی و شادچيزي ئيوہ بوو! ھەوت سال پيش ئەوہي كە تەنانەت باسيك لە پيکپران و پيگگەيشتنی ئيوہ لە نيواندا بېت.

مانووشاك: خەريكە گيانم دەريچيت! زۆر نيگەرانتەم. مەند نيگەرانی ئەوہ نيم كە ھەلە بكەيت. ھەلە ھي مرۆفە و بۆ گشت كەس روو دەدات. بەلام سامناك ئەوہيە كە مرۆف لە ھەلەكەي خویدا بمينيئتەوہ. ئيتەر لەوہ ناکرېت ببووریت. منيش لیت نابوورم چما بە ئەنقەست گەرەكتە لە ھەلەدا بمينيەوہ.

مەند: قسەكەي من يا كارەكەي تۆ؟ كامەيان ھەلەيە؟ من بۆ لېبورن نابم يان تۆ؟

مانووشاك: ئەمپۆ بۆ من پۆژيكي ناخۆشە، مەند. بۆ تۆيش ھەروا! تۆ لەپردا پەردەي شەرمي دايك و كورپ دادپي! رېك ھەر بەو شيوہ كە بە نەزانی و دەمەوہپي پردي نيوان خۆت و باوكت رووخاند. تۆ بەم سەرکيشيتەوہ زۆر خراپ خەنجەرت لە ھەردووكمان دا.

مەند: ئەستۆم شكيت! ويستی من ئەمە نەبوو!

مانووشاك: ئېستا كە نھيني جەستەي دايكت دركاند، دەبیت ھەر لەم دنيايەدا سزاكەيشي ببينيت؛ ئەويش بە خراپترين شيوہ. ئاواتە خوازم جوانەمەرگ بيت! ئاواتە خوازم دوژمنت بە خوین تينوو بېت! ئاواتە خوازم تيري نەبەديت ويكەوي. ئاواتە خوازم-

مەند: بەسى بکە! داياھ لېم بېورە. رەنگە مەبەستەكەم باش نەگەياندىت، لە دەمم دەرچوو. يان شايد بوونەوهرېكى نائاساييم و خوۆم نازانم. يان لەوانەيه بەبى ئەوہى خوۆم بمههويت بەدواى پازاوهيى كهوايهكهوه بووم كه له ناگر كرابيټ نەك له گوۆشت و خووين. هەر بۆيه جيھانى دەور و پشتەم وەك ئيوە دەلېن جيھانى سيمە، هەمووكات بېزى هەستاندووم و بەيهكجارى پېبەندى جيھانىكى تر واتە جيھانى مەعنا بووم! قسەكەم نايەتە سەر زار. نازانم تواني مەبەستەكەم پوون بکەمەوه يان نە؟ ئەگەرنا باش دەزانم هەموو دايك و باوكەكان، پېش لەدايكبوونى مندالەكەيان، ئەويندار و گەنجن، پاك و جوانن، هېشتا پمووزنى زەمەن دەستى لى نەوہشانوون و پير و پەككەوتە نەبوون! دەزانم هەموو مندالېك بەرھەمى مېهر و ئەوينە. دەزانم كەمېك قسەكانم سەختە و دەرپرينيان دژوار بەلام...

مانووشاك: قسەكانت نە سەختن و نە دژوار. بېرت لە عەشق دامالراوه. تۆ كالى! هېچ لە ژيان تېناگەيت.

مەند: بە هەلە بۆي مەچۆ داياھ. منيش رېك بەدواى ژيانىكى قوولترەوہم. يانى دەمەويټ بلېم- مانووشاك: بېرپەوه! قسەكانت تەواو بوون، ئەوہ رېگا! برۆ. هەر بەكەلكى ئەو جيھانە نەگريسە دېيت كە گەرەكتە خوټى تى فرى دەيت. برۆ! من هەموو شتېكم گوت و تۆ هېچت نەوت.

مەند: نە وا مەلې! هەردووكمان هەر يەك شت دەلېين. تۆ باسى چرا دەكەيت و من باسى پووناكى!

مانووشاك: برۆ! تۆ لە پووناكى تېناگەيت، جيگايشت هەر تاريكويه! ئيتەر تووك و نزاكانيشم ناھينمە سەر زمان! لەنيو دلمدا هيندە دەيانلېمەوه تاكوو گيرا دەبن!

مەند: ئېستە چى بکەم؟

مانووشاك: ملت ورد بکە!

مەند: داياھ!

مانووشاك: وتم برۆ. بەرەو تاريكى بکشى. چوونت بى و هاتنەوہت نەبى.

(دوور دەبېتەوہ)

مەند: دلم گىراوہ. پىم خوۋشە برۆم، ھەلفرم. تاكوو كوۋى نازانم. ھىند ئەزانم ئىتر ئەم زەوييەم
پى خوۋش نىيە. چون ھىچ شتىكى تاكوو سەر نىيە، نە شادى و نە خەم، نە دۆست و نە
دوژمن.

(لە ئاسمان رادەمىنەيت. بەدوای شتىكدا چەند جار دەخولیتەوہ. پاشان لەسەر تاتەبەردىكى
سپىي ئەو نىزىكانە، ھەلدەكورمىت. ماوہىەكى درىژ بى جوو لە و بزووت ھەر وا دەمىنەيتەوہ.
خدر و ئىلياس كە لەمىژە، لە گشت شوينىك چاودىرىي دەكەن، بەئەسپايى لە پشت دارىكەوہ
دینە دەرى)

ئىلياس: نزا و پارانەوہىە يان بىرکردنەوہ؟

خدر: نازانم. لەوانەىە ھەردووكيان بىت.

ئىلياس: گویت لى بوو چىي گوت؟

خدر: ئەوہى كە دەبوا بىينم دىتم و ئەوہى كە دەبوا بىيىسم بىستم!

ئىلياس: خوۋى گوتى كراسىكى لە گر لەبەردايە، كە چى دەلپىت ئاگرى لە دەمدايە، زمانى لە
ھەورە تىرشقەيش توندترە.

خدر: نە رىزى ئەو سى مەزنەى گرت و نە حورمەتى داىك و باوكى.

بەگوو! كە توووينە تە چ سەردەمىك! چ وەچەىەك!

ئىلياس: من دەلپم زۆر خراپ جووتەى وەشانم، وا نىيە؟

خدر: با! ئەم ھەتىوہ بى تان و پۆيەى ئامۆزامان ھەناسەى ئىستايشى لەسەر زىادە! ئىتر
بەسە!

ئىلياس: واتە كاتى گەيشتووہ؟

خدر: مەگەر بەلپنت بە ئىبن عوبەيد نەدا؟

ئىلياس: نامەوېت پاشگەز بىمەوہ. بەلام ئەو نەبىرپىيەوہ! نەىگوت ئەمرو!

خدر: ئەى ھەر لەپىشدا ئەو كىسە زىرەى بوچى پى دايت؟

ئىلياس: تۆيش وەرتگرت.

خدر: چاكە، ورياييت. ئۆتميش چى؟ ئەو شتىكى لە چنگ دانەچۆرا؟

ئىلياس: با. دواچار كە ئەم ئەسپەكانى برد كە گوايە بيانلەوهرپىنيت، گيانم هاتە لووتم تاكوو
توانيم ئەو كيسەبەي لى هەلكرپنم.

خدر: قسەت دوو هەنگاو بر ناكات! بەلپنمان وا بوو؟ بەراست كە ناپياويت!

ئىلياس: بۆچى ناپياو؟

خدر: دوو كيسە بوو، فيلباز! خۆم دىتم. برپارمان نيوہ بە نيوہ بوو. بەشەكەم با بيت.

ئىلياس: هانى! كى چىي گوتووہ؟ خەسرەو چى؟

خدر: بى شەرەف گوتى پاش تەواو بوونى كارەكە.

ئىلياس: درۆ ناكەيت؟

خدر: من و درۆ؟ برۆ بپرسە.

ئىلياس: پرسيم. واى بە منيش گوت.

خدر: باشە. ئيتەر قۆلى لى هەلمالين.

ئىلياس: لپره؟

خدر: ئەرى. جيگايەكى تەريك و مەندە! ئەم جوانخاسە ئەگەر رپى بکەوئتە شار، چەپ و
راست شانازى دەماشيتەوہ و ئەوسا ئەو شاربيە گيژ و ويژانە دەيكەن بە گولى سەرتۆپ و لە
لاژوووروى خۆيان دايدەنپن، ئيمەيش دەبيت ديسانەوہ بە تال بين و بن بازار!

ئىلياس: تۆ بلنى خوئپى باشترە. ئەمە بۆ هەركوئى پروات ئيمە لەوى هيچ و پووچ و نزم و
نەوى! لە هەر كوئى بيت ئيمە زيادى! بەرپى! هەر نابينرپين.

خدر: ئەوہندە پيش مەخۆرەوہ و كلكى خۆت مەكرووژپنە. ئيتەر كۆتايى هات. ئەم جارە
بەختەكەي نەهاتە.

ئىلياس: چون بە بەزمى دەنگى زرینگە و زپهى ئەم زپرانە ژپرهوژووور دەبيت!

خدر: ئەلبەت تېكەل بە دەنگى خەنجەرەكەى تۆ!

ئىلياس: بچووك نىيە؟

خدر: ئەمەيش بگرە. ئەمە پانتزە. دىتم كە ئەوئش دوو خەنجەرى پىيە.

ئىلياس: چ ودمىك! دەسكى خەنجەرەكەى تۆئش نقىمبەندە، وەك ئەوہى من! شىنى شىنە!

خدر: ئەمە خۆى نىشانەيە! ئەوانئش بران!

ئىلياس: بەم دوو شىرىنە شىنە، دوو خەنجەرى دەكەمەوہ. ئاوا يارمە تىم دەدەپت؟

خدر: ئەگەر پىويست بوو.

ئىلياس: پەمۆكارەكانى دۆلى "پەمۆ" رۆئشتوون؟

خدر: مەگەر تۆ دەنگىكت بىست؟

ئىلياس: نە.

خدر: كە وا بىت چوون. دۆل پرلە بىدەنگى و سىپىتئىيە. ئەژنۆت نەلەرزىت.

ئىلياس: هىشتا بىدەنگە.

خدر: ھەرۋەھا بى جوولە.

ئىلياس: باشتر.

خدر: كاتى ھاتوۋە. ھىۋاش پرۆ، پىت نەزانئىت.

ئىلياس: جا چۆن؟

خدر: بە خشكە. سىنگە خشكە.

ئىلياس: وەكوو مار؟

خدر: ئا، وەك مار. وەرە تۆزىك پەمووت تىۋە دەم، جلەكانت يەكجار رەشن. دەموچاوت بۆ

سىپى و شىن ھەلگەراۋە؟

ئىلياس: ھى ترس نىيە. وەرەزم. جا سەير بكە چۆن شاخى دەشكىنم.

خدر: ئېستا له په شماريک ده چیت به لغاویکی سپییه وه.

ئیلیاس: ترسناکم؟

خدر: که میکیش له گه پچار ده چیت. برۆ. له پشت به رده که وه برۆیت ناتیینیت.

ئیلیاس: کاری ته واوه! ئېستا بیینه و چیژ به!

خدر: چوار جارن، خیرا له پشتته وه. ده زانیت؟

ئیلیاس: ناتوانم نه-ت پی بلیم.

خدر: دریزه ی پی مه ده.

ئیلیاس: سه ری چی؟ بیپریم؟

خدر: پاشتر. ئیسته برۆ.

(خدر دیسان خوی له پشت داره که وه حه شار ده دات. ئیلیاس به ئارامی له پشتته وه له مهند نیزی که ده بیته وه. هه ر دوو خه نجه ره که ی داده هینیتته وه له پشتی بدات، به لام مهند به بیستنی خشه یه که وه کوو پزیسک هه لده به زیت و به دوو خه نجه ره زیپینه که یه وه، به ره و پرووی ده بیته وه. وه که دوو به رانی جه نگی، به هیز و جه نگاوه ر، ئامبازی یه کتر ده بن)

ئیلیاس: هه ی له عنه تت لی بیت!

مهند: بو له پشتته وه؟ هه لمه ته که ت له هی چه ته و ریگران ده چیت.

ئیلیاس: ئېستا سه رت له لاشه ت ده که مه وه، په راوپه ر به ته واوی.

مهند: وه که پیاو کوژان قسه ده که یه ت.

ئیلیاس: شایه تومان بهینه! رۆژ هی خودایه به لام تو گزینگی به یان نایینیت.

مهند: بوچی؟ له بهر ئه وه ی که تو ئاموژای ناپیاوی منی؟

ئیلیاس: ناپیاو ئه تویت!

مهند: باو کم وه که کوری خوی گه وره ی کردیت. تا کوو دوینتی وه که برام بوویت!

ئىلياس: حەتمەن دەتەوئىت بەوھىشەوھ شانازى بىكەم!

مەند: شانازى بىكەت يان نا، تۆ ترساويت و ھەر لە ئىستاوھ شەپكەت دۆراندووھ!

ئىلياس: وا مەزانە كە بەبى ھۆ خەنجەرم لە پووت ھەلكىشاوھ.

مەند: كامە ھۆ؟ لە كەرى شەيتان وەرە خواری.

ئىلياس: ئىتر كارد گەشتووھ تە سەر پىشەم.

مەند: بى پىشەكى؟ كى چووھ تە بن كلىشەت؟

ئىلياس: ھىچت دەست ناكەوئىت.

مەند: بلى كى دنەى داويت. بەرۆكى خۆت بۆ كى دەدريت؟

ئىلياس: خۆم، خدر، ئەوانى تر. رۆژى ھەمووانت پەش كردووھ.

مەند: من؟

ئىلياس: تۆ! ئەرئى تۆ!

مەند: لە كەنگىوھ؟

ئىلياس: لەو كاتەوھ كە بىرم بىت.

مەند: كە وا بىت دەتەوئىت من نەبم!

ئىلياس: بۆيە لىرەين.

مەند: بەلام لىت قەوماوھ. تاك و تەنيايت. خدرە داماوھكەت دەرچوو.

ئىلياس: ئەى ناپياوى ترسنۆك! بەلام من بەتەنيا بەھىزترم!

مەند: ھەتا بىرم بىر بىكات، قسە و كردەوھت يەكيان نەگرتۆتەوھ، ترسنۆك!

ئىلياس: دەمت داخە. وەرە پىشى. شەر بىكە!

زرەمى دەف و دەنگى دەھۆل ھاوپى پىكدادانەكەيانە. دواى ماوھىك دەست لە مملانى

ھەلدەگرن)

ئىلياس: خۇر بى بەزەبىيە! پۇژ كورتە، تەمەنى تۆ كورتىرا!

مەند: بوو بە نوپۇزى نيوەرپۇ و ھىچت پى نەكرا بەرانە شىنى لە پى كەوتوو!

ئىلياس: تۆيش تاكوو ئىستا لە پەل و پۇ كەوتوووت بەرانى زىپىن! مەحالە لە دەستم پزگار بىيت.

مەند: تا ئىستائىش بە ئاستەم خۇت لەسەر پى پراگرتوو، دىتت كە پىم ناوہستى و باشارم ناكەيت.

ئىلياس: لووتت فرە بەرزە. ئەزانم. بەلام ئىتر كۆتايىتە.

مەند: كى بەلىنى پى داويت؟ بەم كارەت دەتەوئت پەل و پۇ بە كامە ئاواتت بدەيت؟

ئىلياس: تۆ ھۆيەكى پىكوپىك بۇ زىندوو مانت بدۆزەوہ پۇژەرەش!

مەند: لەجى شىرەشىر شەرەكەت بکە براكوژ!

ئىلياس: وەى بە گىانت. كاتى ئەوہ ھاتووہ كە پىشتت لە زگت نەرمتر بکەم!

(دىسان زرمەى دەف و دەنگى دەھۆلەكان لەگەل بەز و دابەزىان يەك دەگرىتەوہ. پۇژ خەرىكە ئاوا دەبىت. شەرەكەيان دىسان ناتەواو دەمىنپتەوہ)

ئىلياس: لە خۇم خۇش نابم. خۇر دائەچىت و تۆ ھىشتا ھەر زىندوووت.

مەند: ئاواتە درۆيىنەكانت بوون بە تۆوى دەم با!

ئىلياس: نامەوئت بە ھىچ شىوہيەك وازت لى بىنم، نابىت!

مەند: بەلام من ھىشتا ھەر زىندوووم، خەيانەتكار! تۆيش بەو چاوە داقلىشاوانەتەوہ دەتوانىت بىبىنىت.

ئىلياس: دەلپن كەسىك كە بەسەر ناخى خۇيدا سەردەكەوئت، گەرەتر لەو كەسەيە كە شكستى بە ھەزار كەس ھىناوہ!

مەند: نە، وا ديارە كە زۇرىش گەمژە نىت.

ئىلياس: ئىستائىش پىشنىارىك، پىش ئەوہى تارىك داىت.

مەند: كار لەم شتانه ترازاو.

ئیلیاس: كەللەپەق مەبە! گەیشتوو مەتە شوینیک كە دەبینم ئەم شەرە دەستكەوتیكى بۆ من تیدا نابیت.

مەند: ئاشتیخوازانە دەدوئیت.

ئیلیاس: راست ئەكەیت. شەللی ئارەقین و هیشتا لە خالی سەرەتاداین.

مەند: ئا. دیارە چاكت بۆ هەلنەسووپا. كەرەكەت لە قورچە قیو.

ئیلیاس: دەزانم كە ئەو مەنم كە باوەشم بەم ژیانەدا كرددوو و تۆیش بێخەمی هەموو شتیك. وا هات و تۆ شەرەكەت بردهو و تۆ ماپتەو.

مەند: تۆ گوتت كە ئیتر گزینگى بەیان بە چاوی خۆم نابینم. ئیستا لە بەزمیكى تر دەخوینیت؟

ئیلیاس: بەسە. دەبیت لەم گرفتارییه دەرباز ببین. دەمەوئیت بەلینیکم پى بدەیت.

مەند: تەنیا بۆ جارێكیش بوو با قسەى راست بێتە سەر زار. چ فر و فیلیكت پیه؟

ئیلیاس: لەجیى جنیو و بوختان، گوئی لە وەسیه تم بگره!

مەند: وەسیهت؟

ئیلیاس: دوایین داواكاریم.

مەند: تۆ داواكاریش هەیه؟

ئیلیاس: ئەمە دوایینەكەیانە. ئەگەر مردم – دەزانم لە بەهەشت جیم نابیتەو – بەلام ئەگەر لەم شەرەدا مردم، تكایە لە قەندیل بمنیژە.

مەند: داواكەت ئەمەیه؟

ئیلیاس: دەزانم هەموو رۆژ هەتاو لەم كیووه هەلدیت و جینگەى دوعا و پارانەوێ تۆیش هەر لەو بەرزانهیه.

مەند: بۆچی قەندیل؟

ئىلياس: با بەشى منيش له بههشت هينديك لهم چيا و هه تاوه بيت!
مەند: راستييه كهى-

ئىلياس: مەند هه موو كه سيك باسى ليبوردهيى و چاكهى تۆ دهكات!
مەند: ئىسته هۆش و بيرم داخراوه و ناتوانم بريار بدهم.

قەنديل جيگايه كى پيروزه و تۆ-

ئىلياس: ئەمە دوايىن داوامه!
مەند: بەلام-

ئىلياس: دەستهكانت ماچ دهكه م!
مەند: نه نه پيوست ناكات!

ئىلياس: با به سەر پيانتدا بكهوم!
مەند: باشه! له كام لا؟ كامه بنار؟

ئىلياس: ئا.. له وى.... ئەو لايه.... ئەو بهرزيابه.

(به ئاماژهى دەستى ئىلياس، مەند بى ئاگا به رهو بهرزيابه كانى قەنديل وەرده سوورپيت.
ئىلياس خيرا لپى نيزيك ده بيتته وه و دەستبه جى، به هه موو هيزيكيه وه، هه ر دوو
خه نجه ره كهى له پشتى ده چه قينيت. هه موو دهف و ده هۆله كان ده كه ونه شين و شه پۆر و
بانگ و ناله يان تا دوور دوور ده چيت. ئىلياس تۆقيو و په شوكاو، را دهكات. ميديا به گ، ئىبرايم
به گ، حه مزه به گ، شه مسى ته وريز و هه موو پياوانى گوندى ماوه لۆ، مانووشاك و ژنانى ترى
هۆز، شله ژاو دەست له كار هه لده گرن. به چوار دهورى خو ياندا ده روانن و په شوكاو گوئى له
هاوار و قيره ي مەند ده گرن. مەند خويناو ل، خه نجه ر چه قيو له كه واى زي پرينى، نه خشيك
ده كيشيت ره مزاي و هيليك ده كيشيت ناروون و مانا گوم. دوو شوان، يه كيك پير و يه كيك
گه نج، هه راسان دينه ژووره وه و مەند له ئاميز ده گرن)

شوانى پير: چ برينيك! چ ليدانيك! هه موو ويشى له پشتته وه!

شوانى گه نج: ده مينيت؟

شوانی پیر: نه، گیانی دهرچوووه. بکوژه کهیت دیت؟

شوانی گهنج: ئیلیاس بوو. پای کرد.

شوانی پیر: خراپ بی کهس کوژی کرد.

شوانی گهنج: بیجگه له ئیمه دوانی ته نیا با و چیا ده زانن که کی مهندی کوشتوووه!

شوانی پیر: دهنگی زور بهرز بوو و زور دوور رویشوووه. تو بلپیت له و خواره وه کهس گوپی لی نه بوو پیت؟

شوانی گهنج: له وانه یه بیستبیتیان و له وانه یشه که نه.

شوانی پیر: ته نانه ت نه گهر بیستبیتیان، خو راستی رووداوه که نازانن!

شوانی گهنج: نه مه یش بو خوئی قسه یه که! ئیسته چی بکهین؟

شوانی پیر: نابیت دهسته وستان بین و تهرمی ئەم جوانه مه رگه بهم درهنگی ئیواره یه لیږدهدا جی بهیلین.

شوانی گهنج: وایه. هاوخه می نیشان دانی خالی که لکی نییه. ده پیت هه وایان پی بدهین.

شوانی پیر: خوت ده زانیت که من وهک بای پاییز پیرم و له پیکه وتوو، جوولّه و بزوو تم خاو و دژوار. به لّام تو وهک بای به هار گهنجیت و چالاک، تو هه والی کوژرانی ئەم شاسواره ببه ره وه.

شوانی گهنج: ئەی پانه کهم؟

شوانی پیر: تا دپیتته وه ئاگام لی ده پیت.

شوانی گهنج: دهرۆم. به گیان و دل.

شوانی پیر: (که واکه ی مهندی پی ده دات) ئەمه یش به. ده پیت بیببن.

شوانی گهنج: ئەم هه موو نه خشه چیه له سه ریه تی؟

شوانی پیر: خوینه.

شوانی گهنج: ده زانم، به لّام وا دیاره شتیکی نووسی پیت.

شوانى پير: من خوڤندنه وه نازانم. حه تمهن به سهرهاتى رووداوه كه يه.

شوانى گه نچ: دهيدم به خزم و كهسى بيخويننه وه.

شوانى پير: بللى زوو بين. دهنه تهرمه كهى دهبيتته خوڤراكى چر و جانه وهر. له م دۆله دا ئه وهى
زۆر بيت گورگ و به رازه.

شوانى گه نچ: تا ديمه وه، ههر ليره بيت.

شوانى پير: مه ترسه. ده مينمه وه. تو برؤ!

شوانى گه نچ: (به سهرسورمانه وه له ئاسمان ده پروانيت) ئه مه چيبه؟

شوانى پير: سهيره چ بارينيك!

شوانى گه نچ: چيبه كه ده باريت؟ به فره يان په موو؟

شوانى پير: جا ئيستا كهى كاتى به فره؟ په مووه! ده ستى ليده.

شوانى گه نچ: تا ئيسته نه مديتبوو په موو باريت.

شوانى پير: له موعجيزه ده چيت.

شوانى گه نچ: پيم خوڤشه پاره ستم و چاوى لى بكه م.

شوانى پير: برؤ، پاره وه سته. هه واله كه گرینگتره.

شوانى گه نچ: من روڤيستم.

(شوانى گه نچ كه وا زيڤينه كه وهك هيماى كوژراوى مهنده لده كات، ده يشه كينيتته وه و به تاو
بو لاي كهس و كارى مهنده پروات. ههر كه سيك به هاوار و شيوه نه وه و شمشيريك به
ده سته وه، لپى نيزيك ده بيتته وه و ورده ورده ده ورهى دهنه. يه كه يه كه ده ستيك له كه واكه
ده دنه و ده كه ونه سه ما. ده لپيت ئه لقهى زيكره. مانووشاك له گه ل ژنانى تر خوڤى ده پريت و
سينگ ده كوتيت، به «وهى، وهى» يكي تاله وه، ده يلاوڤينيتته وه و شين ده گيرپيت)

مانووشاك: «وهى، وهى، وهى، وهى»

وهى رؤ! ئيبراهيم

براکەم

خالۆی مەندا!

کەي کاتي دانىشتنه

ههسته و به خه نجه ره تيزه کهت

زمانى منى تووک و نزا کهر بېره

ئەم مەرگه ناره وایه

خواستى ئەم ژنه بوو

خواستى خوشکه دلپرهش و جهرگ سووتاوه کهت بوو!

«وهی، وهی، وهی، وهی»

وهی پۆ! حەمزە!

به گى گه وره

خزمه نه به رده کهم

ئامۆزا به رده حمه کهم

ئەمە مەندى خويناوبى منە!

مەلې مەرگه کهي هی ته نيایيه

يان له بهر پۆژى رهشى ئەم کۆره غه مگينه!

«وهی، وهی، وهی، وهی»

ئەي شه مس، خۆره تاوه کهي ته ورپزا!

تۆ بالت به بالى مەندەوه بېت.

تۆ هاوړې و غه مخۆرى به

ئاي چۆن غەرىب كوژ كرا

بە دەستى ئىلياسى بەد فەر

پوورەشى بەد كرادار

«وہی، وہی، وہی، وہی»

ھۆ پياوہ كان، پياوانى سىپى پۆش

ئەمە تەرمى لە خوین گەوزىوى مەندە

ئەي سىپى دەستە كانى دۆلى پەموو

كەي بە تاو دىن بۆ ئەم ويرانە

گەرە و مەزنى حەوت گوند و حەوت دۆل

گەرە پياوانى ھۆزى ماوہ لۆ

ھەستن و تۆلە بستىن

لەم برا كوژە دل پىر لە قىنە

ئەم ئىلياسە ئەجەل گەپشتووہ

«وہی، وہی، وہی، وہی»

(شىن و شەپۆر و سەماي زىكر لەپىر رادەوہ ستىت. بىدەنگىيەكى بەسام ھەموو لايەك

دادەگرىت. مېدىيا بەگ داماو و تىكشكاو، بىدەنگ لە سووچىكدا كەوتووہ)

حەمزە بەگ: ئىبىرايىم بەگ، تۆ گەرەي ئىمەيت. دەزانم تۆيش كەوا و خەتى مەندت دىت. تۆ

بوپىريت و دلئازا. ترس و ئازار نانسىت. دەزانم كە دەزانىت مەند و ناوى مەند، ناوى ھەموومان

و ھى ھەموو ئەم مەلبەندەيە. دەزانم ئىتر بۆ تۆلە سەندەوہ، راناوہ ستىت. دەزانم لە ھەر كوئى

شىر بگىپرىت، كەس ناتوانىت بەرگەت بگىپرىت. دەزانم كە بىدەنگى و خامۆشى خراپە و خەلك

وا دەزانىت كە ئەوان راستن. دەزانم كە ناىپت دەستى دەستى بكەين و بەيلين ئەم خوینە بە

فېرۆ پروات و وەكوو بەفرەكەي پار لە بىر بگىپرىت. دەيشزانىت كە لە فەرمانت دەر ناچم،

لەگەلتم بۆ ھەر شتێک کە تۆ بتەھوێت، بۆ ھەر شتێک کە تۆ بیلێیت و بۆ ھەر کوێیەک کە تۆ
برۆیت!

ئێبرایم بەگ: ھەمزە دایرا! ئەم مەرگە دلتەزینە ھەستی ھەموومانى بزواند و بەرچاوی
گشتمانى پوون کردووە. راستى وەک ھەتاو پوونە. قسەکەم سادەییە. ئیتر براکوژی بەسە! ئیتر
با خەنجەرەکانمان لە پووی یەکتەر ھەلنەکێشین. ھەر چوار دەورمان بە دوژمن گیراوە، بەس
نییە؟ شەرم دەمگرێت ئەگەر بلیم ھەتا دوینی لەم خەیاڵە خواوەدا بووم کە ئیتر ئەم نەریتە
کۆنەمان لە بیر کردوووە و نەسل و وەچەى تازە بوو بە شتێکی تر! بەلام لە ھەلەدا بووم.
ئەگەر ئاوا برۆینە پێش، داھاتوومان پۆژ لەدوای پۆژ پەشتەر دەبێت. نابێت کۆل بدەین. ئەگەر
جلەو بۆ ئەم براکوژییە شل بکەین، ئیتر کەس بەرى پى ناگیرریت. خەیاڵیشت ئاسوودە بێت،
ئەم دوو خەیاڵە تکارە، دەکەونە داوھووە. ھەر ئەمڕۆ.

شەمس: لە خۆمدا ھەستی تۆلە شک نابەم. بەلام ئەو دوانە باش دەناسم. ئەو دوو پیاو،
خراپەى پووت و پەھان و درۆ و ناراستی سەر زەوی. سەرم لە کاریان سوپ دەمیئیت. تەنیا
دەکریت بلیم ھاوسای نیزیکی لە برای دوور فرە خاسترە.

پیاویک لە پیاوانى ھۆزى ماوھلۆ:

ئەو دوو کەسە چ بە درۆ چ بە راست بێنە پێش چا، چ پەوا بن چ ناپەوا، ئیمە ئیتر نامانەوێت
لە بەر گۆپال و بەرشەپان بێن. ھەیفە پەنا ملی ئیمە و ئیوہ بۆ زیللەى ئەمانە.

پیاویک لە پیاوانى دۆلى پەموو:

لێرەدا نە ھاوزمانى بەھایەکی ھەبە و نە ھاوخواپنی. ھەلکردن لەگەل ئەمانەدا وەک گۆرانى بۆ
کەر گوتن و ھەلپەرکى کردن بۆ خەلکی کوێرە. بى پێچ و پەنا بیلیم بى سوودە! ھەردووکیان
بى کەلک و ھیچ و پووچن! سەربار و زیادین!

ئێبرایم بەگ: منیش ھەر بەو شیوہیە بێر دەکەمەوہ. ئەگەر بەسەر ئەمانە و خوو و خدەى
ئەمانەدا زال نەبێن، زۆرى پى ناچیت کە ئەوان بەسەر ئیمەدا زال دەبن. زۆلى و بیژووی
مايەى ناوێت، ئەوھەندەى دەوێت پەنگى پارە بگۆردریت. ئیستە لە کوین؟

ھەمزە بەگ: خدریان گرتووہ. جینگەى ئەویشیان دەزانین.

ئێبرایم بەگ: بۆ کوێ چووہ؟

ھەمزە بەگ: بەرزايىيەكانى قەندىل. لەو سەرە خۆى ھەشار داوھ. لەپشت پووناكئىيەوھ.

ئىبرايم بەگ: تۆ گوتت كوئى؟

ھەمزە بەگ: لەپشت خۆرە تاوھوھ خۆى شاردۆتەوھ. ئاوا دەلئىن.

شەمس: ئەمە كوفرە. قسەكە گەورە دەكەيتەوھ. خۆر جئىگائى ناپاكيكى وەك ئەو نىيە.

ئىبرايم بەگ: لەوانەيە پووناكى كوئىرى بكات.

ھەمزە بەگ: بلى كوئىتر! مەھالە قەندىلى پىرۆز پەنا بدات بە براكوژا!

ئىبرايم بەگ: بىھىننە خوارەوھ. دەبىت بىتتە خوارئى.

شەمس: من رىگەكەى دەزانم. دەزانم چۆن.

ئىبرايم بەگ: بلى

شەمس: كوورە و كوئىرى زىكر!

ھەمزە بەگ: چۆن؟

شەمس: تەنيا شتىك كە ئەو براكوژە لەم ئايىنەدا پىيى خۆشە، ھەر ئەم كوئىرى زىكرەيە!

ئىبرايم بەگ: باشە لانىكەم شتىك ھەيە كە پىيى خۆش بىت!

شەمس: دەيورووژئىنئىت. زرمەى دەفى كوئىرى زىكر مەستى دەكات، شادەمارى دەبزوئىنئىت و كارىك دەكات ھەوسارى خەونەكانى بسپىرئىتە دەستى با. ئەو ھەز بە سەماى زىكر دەكات. دىتوومە لەو كاتەدا لەگەل ئەوانى تر دەبىتتە يەك. ھەرچەند بە ئاسايى لەگەل ھىچكەس تىكەل نايىت.

ئىبرايم بەگ: دەى چاوپرئى چىن؟ دەفژەنەكان بىن. كوئس و تەپلىشتان لە بىر نەچىت. ھەرا و زەنایەك بەرپا بكنە كە ئەم بىژووھ بەرگە نەگرىت و خۆى دەر بخات. دەمەوئىت ھەر لەم رىپورەسمەدا چوارمىخەى بكىشم و پوژى پەشى خۆى پى نىشان دەم! وەرن.

(ھەموو پىاوان بە نالە و نەواى دەف و تەپل و كوئسەوھ ئەلقەى زىكر ئەگرن و پرچيان بەر دەدەنەوھ. زۆرى پى ناچىت ئىلياس لەپشتى خۆرەوھ و لەسەرەوھى قەندىل دىتتە خوارئى.

هه موو ئەندامی لەشی ئاگرە و هه موو گیانی خەریکی سووتانە. دەگاتە حەلقەیی زیکر. کۆرە که دەورەیی دەگریت. کەمپیک پاش ئەو، لەو شەیدایی عارفانەدا، پۆحی داگیرساوی مەند، بە دوو خەنجەری دەسک زێرپینەو دەردەکەوێت. مەند که بە سەمای زیکر و هەیی هەیی-یەو بە تەواوی حالی لێ هاتوو، ئیلیاس که تەنگی پێی هەلچنراو، بە زەری خەنجەر کوت کوت دەکات. نالە و نەوای دەف و دەهۆل و تەپل و کۆس بەردەوام، ئەلقەیی زیکر بیکۆتایی